

Внутрішньотекстові посилання

Внутрішньотекстові посилання здійснюються за вимогами **APA (American Psychological Association)**. Внутрішньотекстове посилання містить інформацію про автора праці (редактора/укладача/назву цитованого джерела, якщо автор відсутній), що цитується, рік видання та номери сторінок, з яких наводиться цитата. Сторінки дозволяється не вказувати, якщо ви наводите не цитату, а лише посилаетесь на роботу в цілому.

Наприклад:

1. Не можемо погодитися з твердженням А. Дмитрієва (Dmitriev, 1996, р. 263), який вважав, що...

2. ***посилання на роботу кількох авторів***

Приклад: (Kernis, Cornell, Sun, Berry, & Harlow, 1993, р. 199).

Приклад (6 авторів і більше): (Jones et al., 1998, р. 7).

3. ***Посилання на роботу під назвою.***

Елкінс стверджує, що візуальні дослідження, як нова дисципліна, можуть бути «занадто легкими» (*Visual Studies*, 2009, с. 63).

4. ***Посилання на кілька робіт різних авторів (одночасно).***

Чимало дослідників вважають літературне редагування одним з найважливіших етапів обробки тексту (Kernis, 2004; Jones, 2002).

5. ***Посилання на кілька робіт різних авторів з однаковими прізвищами.***

Якщо два або більше авторів мають однакові прізвища, у внутрішньотекстовому посиланні необхідно вказати також перші ініціали (або навіть повне ім'я, якщо різні автори мають однакові ініціали).

Приклад: Існують різні думки щодо наслідків клонування (Р. Kernis, с. 12; А. Kernis, с. 46).